

Marjo Matikainen-Kallström
kansanedustaja

Kilpailukyky vs. aluepolitiikka

■ Lissabonin strategiasta on puhuttu jo viisi vuotta eli olemme aika-
taulussa puolessa välissä Euroopan unionin saattamisessa maailman
kilpailukykyisimmäksi talousalueeksi. Välitarkastelua käydään parhail-
laan monilla eri tahoilla. Euroopan Parlamentti järjestää tähän liitty-
vän tilaisuuden 16.–17.3.

Jo ennen välitarkastelun virallisten tulosten julkistamista on selvää,
että suunta on ollut toinen kuin oli tarkoitus. Unioni unionina on teh-
nyt strategian edellyttämät toimenpiteet lähes tavoitteiden mukaisesti.
Sen sijaan jäsenmailla on kotiläksynsä tekemättä.

Suomen ei tässä asiassa tarvitse jäädä jälki-istuntoon. Se on pärjän-
nyt maailmanlaajuisessa ja unionin sisäisessä kilpailussa sillä, että olem-
me ennakkoluulottomasti uskaltaneet satsata tutkimusmäärärahoihin
enemmän kuin Unionin jäsenmaat keskimäärin. Me emme saa nytkään
tyytyä unionin tavoitetasoon eli kolmeen prosenttiin.

Innovatiivisuus ja vähien resurssien oikea kohdentaminen on tähän
asti ollut meille voimavara. Tämä olisi hyvä muistaa nyt kun Tekesin
toimintoja hajautetaan mielestäni turhan pieniin yksiköihin. Sekä voi-
mavarojen että resurssien keskittäminen on tähän asti tuonut parhaan
tuloksen.

Vaikka Tekesin toiminta olisikin sijoitettu fyysisesti TE-keskusten yh-
teyteen, täytyy niiden olla hallinnollisesti omia yksikköjään. TE-kes-
kusten tiukat hallinnolliset rajat eivät saa kahlita Tekesin toimintaa,
joka tarvitsee täyden vapauden tehdä innovatiivisia päätöksiä rajois-
ta välittämättä.

Kaikkien suomalaisten tavoitteena tulee nyt olla Suomen kilpailuky-
vyn parantaminen. Tätä tärkeää tavoitetta ei saa heikentää aluepoliitti-
sin perustein. Jos onnistumme kilpailukyvyyn ylläpidossa ja parantami-
sessa, seuraa siitä Suomelle hyvinvointia. Silloin on myös varaa alue-
poliittisiin resursseihin.

Myös DI-koulutuksessa on tärkeää miettiä, missä vähät resurssit tu-
levat tehokkaimmin käytettyä. Opetuksen jatkuvalla uusiutumisella ja
keskittymisellä on suuri merkitys kansainvälisessä kilpailussa. DI-kou-
lutuspaikkojen lisääminen nyt kun meitä jo ennestäänkin koulutetaan
liikaa, tuntuu edesvastuuttomalta. Tekniselle koulutukselle ei ole pys-
tytty osoittamaan riittävästi määrärahoja edes olemassa olevien toimin-
tojen ylläpitämiseksi. Opetusyksiköissä sekä laitteissa että opetuksessa
vallitsee krooninen resurssipula. TEK on ottanut näihin asioihin kan-
taa monessa eri yhteydessä, jotka kannanotot myös valtion ja ministe-
riön tulisi ottaa vakavasti huomioon päätöksiä tehtäessä. Onhan TEK
tällä alalla asiantuntija.

Tässäkin asiassa olisi nähtävä kokonaisuus. Vain riittävän suuret yk-
siköt pystyvät kilpailukykyisiin tuloksiin kansainvälisesti. Koska resurs-
seja on rajallisesti, seuraa alueellistamisesta resurssien uusjako. Sen
seurauksena esimerkiksi TKK:n jo nyt puutteelliset resurssit entises-
tään pienenisivät. □